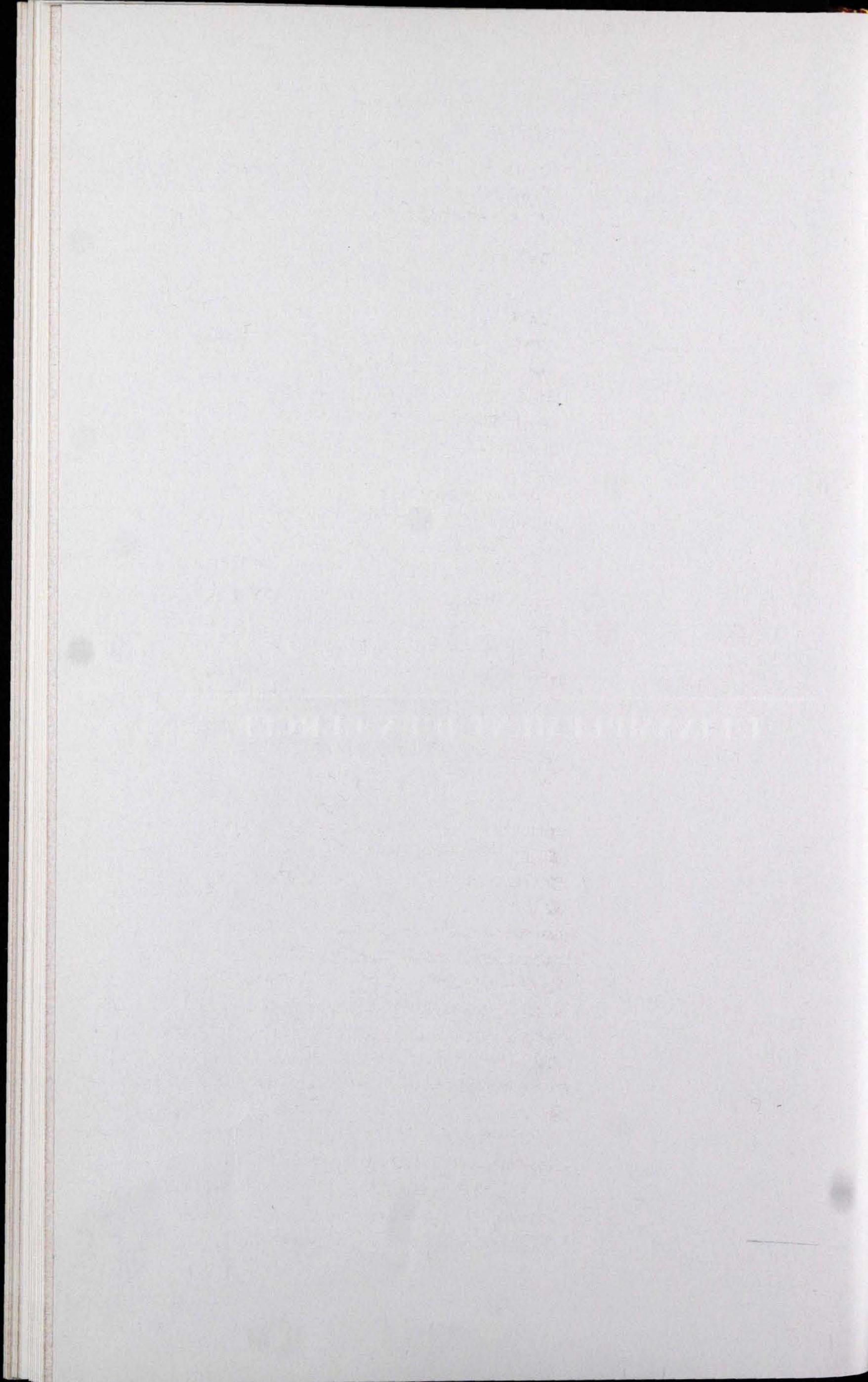

7

L'EXAMPLEMENT D'UN CERCLE

VUITÈ CONGRÉS DE METGES I BIÒLEGS DE LLENGUA CATALANA*

Barcelona, 26 de juny a l'1 de juliol de 1934

En les sessions oficials del Vuitè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana celebrat suara a Barcelona, han ressonat veus amigues de totes les terres de llengua d'oc. Emprant la bella imatge maragalliana, el Pirineu ha regnat. Per primera vegada. No serà, ben segur, la darrera.

Per a La Medicina Catalana, la qual ultra concórrer a l'Exposició annexa, ha estat degudament representada en tots els actes del Congrés, ha estat una joia vivíssima poder estrènyer les mans dels amics de çà i lla del Pirineu, de la fecunda València, de la lluminosa Mallorca i àdhuc —sorpresa que ens reservava el fet del Congrés— de la llunyana Alguer, representada pel Dr. Josep Palomba, el qual ens ha encisat amb la seva afabilitat i amb el seu bell catalanesc, com ha encisat el Congrés amb el seu entusiasme, la seva intel·ligència i la seva vitalitat.

Ismael Girard, l'activíssim Girard, L.-C. Soula, el mestre afectuosíssim, i G. Baillat, Consellers il·lustres de La Medicina Catalana, no han deixat passar l'ocasió del Vuitè Congrés per deixar Tolosa de Llenguadoc els dos primers i Perpinyà el tercer, i retrobar-se a Barcelona.

129

La sessió inaugural

El 26 de juny, a la Sala d'Actes del Casal del Metge, s'inaugurà solemnement el Vuitè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

Ocuparen la presidència de l'acte el Conseller de Sanitat i Assistència Social, que portava alhora la representació del president de la Generalitat; el doctor Puig Sureda, president de l'Homenatge a Gimbernat; l'alcalde Carles Pi i Sunyer; el doctor Ribas Soberano, en representació del president del Parlament de Catalunya; Jaume Gubern, president del Tribunal de Cassació; el doctor Cortés; el conseller regidor de Cultura, senyor Gispert; el conseller d'Assistència Municipal; els delegats de Finances i de Marina; el senyor Emili Darder, alcalde de Palma de Mallorca, i el doctor Guy, tinent d'alcalde de Marsella.

Eren en llocs principals també, el doctor Trias, degà de la Facultat de Medicina; Dr. Mestre Puig, cap dels Serveis Sanitaris de la Generalitat; Dr. Moll, expresident del Sindicat de Metges; doctor Garcia Tornel, presi-

*Publicat a *La Medicina Catalana*, 1934.

dent del Consell General de Col·legis de Metges; doctor August Pi i Sunyer, del Patronat de la Universitat Autònoma; Dr. Coromines, president de la Societat Mèdico-Farmacèutica dels Sants Cosme i Damià; Dr. Seguí, president de la Societat d'Obstetrícia i Ginecologia; Dr. Corachan, president del Sindicat de Metges; Dr. Fornells, secretari del mateix Sindicat, doctors J. Roig i Raventós, Tarruella i Ribas i Ribas, ex-presidents del Congrés; Dr. Gallart, Dr. Sayé, president de la Societat de Tisiologia; Dr. Fombona, ex-president del Col·legi de Metges; Dr. Mas Puig, president de l'Institut Mèdico-Farmacèutic; Dr. Mas Alemany, pel Col·legi de Veterinaris; Dr. Cervera, del Comitè; doctor Brossa, president del Col·legi de Metges.

Començà la sessió amb un parlament del Dr. Pere Domingo, que féu un resum de la tasca realitzada d'ençà del darrer Congrés, celebrat l'any 1932 a Mallorca.

Tot seguit parlà el doctor Gabarró, secretari de l'Homenatge a Gimbernat, i donà compte de la seva organització i de les obres rebudes al concurs, entre les quals n'hi ha de força interessants.

Després parlà el Dr. Puig-Sureda, el qual es referí a la personalitat del doctor Gimbernat i a la tradició quirúrgica catalana.

Finalment parlà el Dr. Puig i Sais, el qual féu un discurs admirable parlant de les finalitats científiques i patriòtiques dels Congressos de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana i de llur progrés i eficiència creixents.

Clogué l'acte el Conseller de Sanitat i Assistència Social amb unes paraules al·lusives a la Renaixença de Catalunya i declarà obert el Congrés.

A continuació, els assistents a la solemníssima festa inaugural del Congrés visitaren el II Saló d'art dels metges de Catalunya, que conté obres molt interessants, i, per fi, foren obsequiats amb un esplèndid refresc a la magnífica terrassa del Casal.

Les ponències

Es presentaren dues ponències: *Estats de xoc* i *Aspectes epidemiològics més freqüents* ens els països de parla catalana, a més de 90 comunicacions. Per primera vegada les tasques del congrés s'enriquieren amb demostracions pràctiques de tècniques mèdiques i quirúrgiques de diferents especialitats.

L'exposició

El dia 27, a dos quarts d'onze del matí, s'inauguraren les exposicions científiques i industrials annexes al Congrés, amb assistència de les Juntes: *Associació de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana*; *Sindicat de Metges de*

Catalunya; Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya; Acadèmia de Medicina i Institut Mèdico-Farmacèutic.

Roig i Raventós, fill predilecte de Sitges

Una nota gentil al marge de les tasques científiques del Congrés ha estat l'homenatge de Sitges al Dr. J. Roig i Raventós.

A les onze del matí sortiren en autocars, en intervals de deu minuts, uns 250 congressistes, entre els quals figuraven elegants i belles dames.

Els expedicionaris, un cop a Sitges, visitaren diversos llocs de la població i a la una de la tarda tingué lloc al saló d'actes de l'Ajuntament, l'homenatge al fill d'aquesta vila Josep Roig i Raventós.

En arribar a la Casa de la Vila la trobem atapeïda d'una multitud impacient integrada per sitgetans i una bona part d'elements que assisteixen al Vuitè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana. El sexe femení hi està bé i bellament representat.

A la sala de sessions i en el lloc destinat al públic és difícil encabir-hi una persona més i no obstant, cada volta s'intensifica l'afluència de gent que vol assistir a l'homenatge. A dos quarts d'una pugen a l'estrada les autoritats locals acompanyant el genial novel·lista sitgetà; també ocupen llocs preferents el president de l'esmentat Congrés, doctor Puig i Sais; el Dr. Corachan, president del Sindicat de Metges, i altres representacions barcelonines i de la vila.

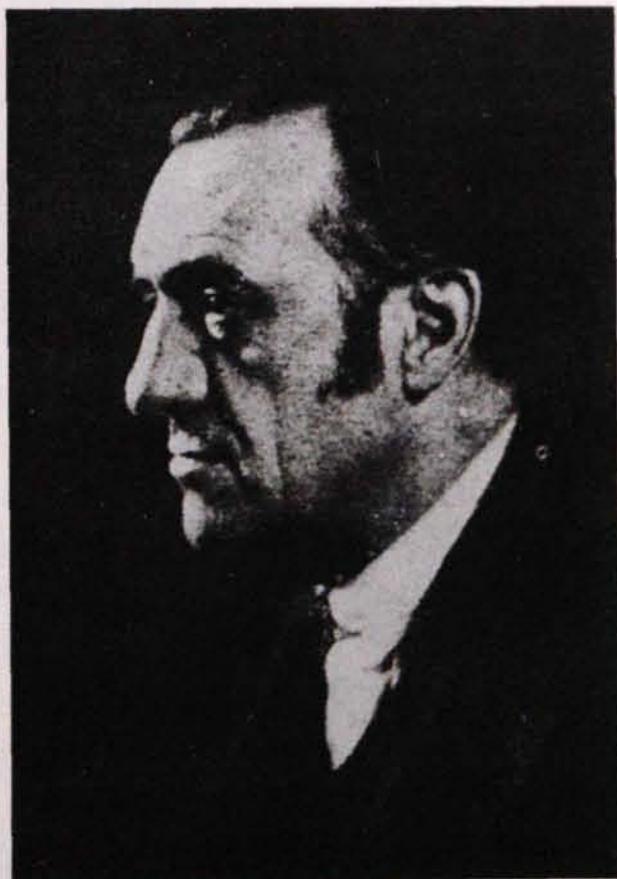

Figura 41. - El Vuitè Congrés homenatjà Josep Roig i Raventós (1883-1966)

L'ovació és imponent. En Roig i Raventós està visiblement emocionat. Aconseguir el silenci el batlle de Sitges, senyor Salvador Olivella, llegeix unes quartilles estudiant la personalitat de l'il·lustre sitgetà, glòria de la

Figura 42.- L'homenatge a Gimbernà, organitzat per la Societat Catalana de Cirurgia, fou celebrat dintre dels actes del Vuitè Congrés. El llibre que conté els treballs premiats fou editat en ocasió del Novè Congrés

SOCIETAT DE CIRURGIA DE CATALUNYA

TRES TREBALLS PREMIATS
EN EL CONCURS D'HOMENATGE A

GIMBERNAT

LABORATORIS DEL NORD D'ESPANYA, S. A., MASNOU, BARCELONA.
EDITAT EN OCASIÓ DEL IX CONGRÉS DE METGES I BIÒLEGS
DE LLENGUA CATALANA, A PERPINYÀ

MCMXXXVI

ciència mèdica i orgull de la literatura catalana i li notificà l'acord del Consistori de nomenar-lo fill predilecte, i acaba abraçant-lo en nom del poble on veié la primera llum.

El Dr. Puig i Sais s'associa a l'acte com a company i president del Vuitè Congrés amb paraules patriòtiques i afectuoses i recalcant la necessitat que tenim els catalans d'homenatjar els nostres compatricis que s'ho mereixin i exiliar l'encongiment tradicional que per una mal entesa modèstia tants estralls ha provocat en la nostra història. El públic premià aquest parlament amb una aplaudiment unànime. Seguí en l'ús de la paraula el Dr. Corachan, que portava la representació del Sindicat de Metges de Catalunya. S'adhereix a l'homenatge, en nom dels metges sitgetans, el doctor Benaprés amb paraules que revelen una gran emoció i cordialitat.

En aixecar-se el senyor Josep Roig i Raventós, la sala vibra d'una gran ovació; aprofiten aquest moment tots els redactors gràfics de Barcelona per impressionar plaques. El moment és apoteòsic i costa una mica aconseguir el silenci. Quan el Dr. Roig comença a parlar, la seva veu no pot pas dissimular la profunda emoció de la seva ànima; a poc a poc les paraules prenen aquell to de severitat del bon conferenciant. Ens parla dels seus primers jocs d'infants enmig d'aquells patis que com un emblema tenen un magraner... i en aquest pendís el seu estre poètic s'estén sense traves pels regnes fantasiosos infantats per la sirena de la Mediterrània.

La sessió de clausura

El dia 1 de juliol tingué lloc al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona la sessió de clausura de l'esmentat Congrés.

La sessió de clausura la presidí el conseller de Cultura acompanyat de l'alcalde, altres autoritats i la Junta en ple de l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

El secretari, Dr. Pere Domingo, pronuncià unes paraules d'agraïment a totes les persones que han cooperat en les tasques del Congrés. Es dirigeix als metges de parla catalana que no pertanyen a la Catalunya estricta, agraint-los la cooperació científica i patriòtica que han prestat als seus germans de raça. Acaba pregant als concurrents un aplaudiment per a aquests metges catalans arribats de llunyanes terres.

El Dr. Sabater, de Tortosa, en representació de les comarques tarragonines, proclama la seva adhesió entusiasta al Congrés i dóna fe de la catalanitat actual i històrica de les comarques tortosines.

A continuació el Dr. Palomba, d'Alguer, en improvisades frases s'adhereix a l'entusiasme dels catalans desitjant un esdevenidor que faci possible una cooperació ben estreta entre tots els companys de parla catalana. Acaba el seu parlament amb un visca a Catalunya.

El Dr. Valentí, en nom de Balears, expressa al Congrés el sentiment de catalanitat que viu avui més que mai en els homes de la seva terra.

El Dr. Girard, de Tolosa, posa en evidència l'èxit extraordinari del Congrés, i assenyala el despertar patriòtic dels catalans de més enllà dels Pirineus.

En nom de l'alcalde de Marsella parla el Dr. Guy que, en inspirades frases, exposa la seva confiança que ben aviat es coneguin millor els pobles fins a arribar a la compenetració espiritual que justifica els vincles de l'idioma.

El president del Congrés Dr. Puig i Sais va llegir un interessant treball resumint les tasques del Congrés, i agrai a tots la cooperació que han donat.

L'alcalde Sr. Pi i Sunyer agrai a tots la presència a l'històric Saló de Cent.

A continuació va parlar el conseller de Cultura, Sr. Gassol, el qual va glossar la significació de l'acte.

Seguidament l'orquestra escolar universitària va executar un concert.

Colofó

El Congrés fou centre d'atencions: a continuació, i a simple títol informatiu, vegeu algun dels actes realitzats per iniciativa paramèdica:

La Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, amb la cooperació de les senyoretetes estudiants de la Residència Internacional, organitzaren una festa d'art clàssic al Teatre Grec del Parc de Montjuïc.

L'Agrupació Artística organitzà al Casal, sota el patronatge de l'Associació, una Exposició d'Obres de Metges-artistes (pintura, escultura, laques, escenografia, etc.).

El Dr. Francesc Ribas i Soberano, obsequià els congressistes amb una excursió i dinar al seu Sanatori de Puig d'Olena.

El Dr. Santiago Noguer i Moré obsequià els congressistes amants del mar, amb una excursió fora port i *cocktail* a bord.

El senyor Comte de Güell obsequià els congressistes una visita col·lectiva al Palau de Comillas, del carrer Portaferriassa.

La Casa Jorba obsequià els infants, fills dels congressistes, amb una festa a la terrassa del seu edifici.

Facilitada pels balnearis de Vallfogona i Esplugues de Francolí, tingué lloc una excursió a Tarragona, Poblet i Santes Creus.

L'homenatge a Gimbernat

El Congrés coincidí amb el segon Centenari del naixement de Gimbernat, per la qual cosa la Societat de Cirurgia de Catalunya organitzà un homenatge al gran cirurgià de Cambrils.

Pòrtic*

P. GABARRÓ I GARCIA

El nostre propòsit en fer aquest pòrtic és d'exposar el que fou l'Homenatge a Gimbernat i la gènesi d'aquest llibre.

En ocasió d'escaure's, en l'any 1934, el segon centenari del naixement de Gimbernat, la Societat de Cirurgia de Catalunya -de la qual era secretari-, a proposta nostra, nomenà el Comitè d'Homenatge a Gimbernat, format pels doctors Joan Puig Sureda com a president, Antoni Trias i Pujol com a vocal i el que sotasigna com a secretari.

Aquest Comitè entengué que per a homenatjar el gran cirurgià de Cambrils calia fer, al costat dels actes simbòlics, d'altres que tinguessin un resultat pràctic en benefici de la Història de la Cirurgia Catalana.

Tots els actes es feren en ocasió de celebrar-se a Barcelona, pel juny de 1934, el VIII Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

L'homenatge simbòlic es féu en dos actes: en el d'obertura del Congrés, celebrat al Casal del Metge, i en un acte d'exclusiu Homenatge a Gimbernat que es celebrà a l'Acadèmia de Medicina de Barcelona, dessota les voltes del que fou el Col·legi de Cirurgia de Barcelona i davant de la taula de dissecció que serví a Gimbernat per als seus estudis anatòmics.

A més, i annex al propi Congrés, es féu una exposició de llibres de Cirurgia Catalana on eren admesos únicament els llibres de cirurgia escrits en català —originals o traduïts— o els llibres d'autors de terres catalanes, fos el que fos llur idioma.

D'aquesta exposició traguérem dues conclusions importants: primera, que podem dir ben alt que la Cirurgia Catalana és una entitat que viu a través dels segles; segona, que l'evolució científica de la Cirurgia Catalana va estretament lligada amb l'evolució política de Catalunya. Les èpoques d'or de la Història de Catalunya eren representades per llibres magnífics de contingut i presentació. En canvi, les èpoques de decadència de la personalitat catalana eren representades per llibres pobres en molts conceptes, a part alguna excepció. Finalment, la Renaixença catalana ha tornat a portar-nos llibres importants que no arriben —ni de molt— als de l'època d'or de Catalunya.

Recollírem unes 1.000 fitxes dels llibres presentats a l'exposició.

Finalment, el Comitè decidí convocar el Concurs-Homenatge a Gimbernat, l'objecte definit del qual i els resultats aconseguits s'endevinen bé llegint el veredict del concurs que publiquem en aquest mateix volum.

*Societat de Cirurgia de Catalunya, Tres treballs premiats en el concurs d'homenatge a Gimbernat, Laboratoris del Nord d'Espanya, S.A., El Masnou, Barcelona. Editats en ocasió del Novè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, a Perpinyà, 1936, Barcelona.

Amb veritable alegria afirmem que dels treballs premiats molts són valuosos i alguns fins i tot són d'extraordinària importància per a la Història de la Cirurgia Catalana. És popòsit nostre publicar tots els treballs premiats, junt amb el fitxer bibliogràfic dels llibres presentats a l'exposició.

Avui, i en el present llibre, publiquem tres dels treballs premiats. Això ha estat possible gràcies a la força moral de la Societat de Cirurgia de Catalunya, a les gestions fetes pel Comitè de Recerques i Investigacions Històriques de l'Associació de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana recolzat en tot per la Junta de l'«Associació», i a la munificència dels Laboratoris Cusí que, amb discreció i gust exquisit, s'han fet càrrec de la publicació del llibre.

D'aquesta manera hem cregut retre el millor Homenatge a la Cirurgia Catalana que condensa, en un sol, dos dels nostres amors: la cirurgia i la catalanitat.

Veredictes del concurs Gimbernat

A la ciutat de Barcelona, al Casal del Metge i local de la Societat de Cirurgia de Catalunya es reuneix el Jurat qualificador del Concurs-Homenatge a Gimbernat, integrat pels senyors següents: Dr. Joan Puig-Sureda, Dr. Antoni Trias i Pujol, Dr. Pere Gabarró i Garcia, els tres com a membres del Comitè Gimbernat; Dr. Joaquim Trias i Pujol, com a president de la Societat de Cirurgia de Catalunya; Dr. Jaume Peyrí Rocamora, com a delegat de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona; Sr. Ferran Valls i Taberner, com a delegat de la secció d'Història de l'Institut d'Estudis Catalans, i el Dr. Daniel Girona i Llagostera.

Després d'haver examinat detalladament cadascun dels 18 treballs presentats a l'esmentat Concurs,

ACORDA

per unanimitat atorgar els següents premis:

1. Premi de 1.500 pessetes a la millor biografia de Gimbernat, al treball n.º 18 que porta per lema «El primer pas per a ésser metge és aprendre a observar», i del qual resulta autor el Dr. Jaume Pi-Sunyer i Bayo, de Barcelona.

Es crea un accèssit de 500 pessetes per a la biografia de Gimbernat, treball n.º 17, que porta per lema «*Humani Corporis Fabrica est anatomia medicinae prima cognitio*», del qual resulta autor el Dr. Lluís Civit i Llobet, de Barcelona.

2. Premi de 1.500 pessetes a la millor biografia d'un cirurgià de Catalunya, València o Mallorca. El millor treball és el n.º 10 que porta per lema

«Paston», que és una biografia d'Antoni Sangerman, de Molins de Rei, i del qual resulta autor el Dr. Antoni Cardoner i Planas, de Barcelona. Per entendre que el treball s'ocupa poc de l'aspecte científic de la vida del biografat, el premi es redueix a 1.000 pessetes.

3. Premi de 1.500 pessetes a la millor biografia d'un cirurgià del Rosselló, Llenguadoc, Provença o Alguer. Resulta premiat el treball n.º 9 que porta per lema «Olim Coos Nune Monspeliensis Hyppocrates» (divisa de la Facultat de Medicina de Montpeller), que és una biografia de J. M. Delpech, de Tolosa de Llenguadoc, de la qual resulta autor l'estudiant de Medicina Joan-Enric Verdier, de Montpeller.

Es crea un accèssit de 500 pessetes per al treball n.º1 que porta el lema «Palma Vera», que és una biografia d'Angelico Roth d'Alguer, de la qual resulta autor el Dr. Josep Palomba, d'Alguer.

4. Premi de 1.500 pessetes al millor resum d'Història general de la Cirurgia a Catalunya, València i Mallorca. S'acorda premiar el treball que porta per lema «Nihil Novum», titulat «Introducció a la Història de la Cirurgia a Catalunya», que és un estudi sobre Bernat Serra i altres cirurgians del segle XIV i del qual resulta autor el Sr. Ricard Carreras Valls, de Barcelona.

Tot i que el treball no correspon exactament a l'enunciat del premi i que conté algun defecte d'interpretació, entenem que devem concedir-lo íntegrament en gràcia a la valor dels documents descoberts i recollits.

5. Premi de 1.500 pessetes al millor resum d'Història general de la Cirurgia a Llenguadoc, Rosselló i Provença.

El premi es declara desert. Es concedeix un accèssit de 250 pessetes al treball n.º 14 que porta el lema «Age quod agris», que és una visió de la Cirurgia al Llenguadoc i del qual resulta autor l'estudiant Marcel Grimoud, de Tolosa de Llenguadoc.

6. Premi de 2.000 pessetes de l'Ajuntament de Barcelona al millor treball referent a la «Creació i Història del Real Colegio de Cirugía de Barcelona, fundat l'any 1760».

Es redueix el premi a 1.000 pessetes tenint en compte que el millor treball, que descriu completament la vida administrativa del Col·legi, s'ocupa poc del seu aspecte científic. El treball premiat és el que porta per lema «Astley» i del qual resulta autor el Dr. Antoni Cardoner i Planas, de Barcelona.

De tot el qual aixequem la present acta que signem tots els membres del Jurat Qualificador, a Barcelona i 14 de juny de 1934.

NOVÈ CONGRÉS I LA RELACIÓ CATALANO-OCCITANA

El Novè Congrès de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana*

Perpinyà, 24-27 de juny de 1936

El dia 24 de juny, amb la solemnitat de les grans festes, la Sala Aragó de la històrica Casa de la Vila perpinyanenca aplegà un públic nombros i selecte per tal d'inaugurar les tasques del IX Congrès de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

En la densitat d'aquell públic devotíssim hom podia descobrir l'enorme interès que l'assemblea havia suscitat entre els col·legues d'una i altra vessant pirenenca. Cares amigues vingudes de totes les contrades de parla catalana i occitana havien fet cap a la capital rossellonenca empeses per un mateix desig. Des de molts dies abans les inscripcions ploviaven abundantment al secretariat perpinyanenc. La llista de congressistes era llarga i en ella hi havia els noms de les més rellevants personalitats mèdiques del Rosselló i de les comarques occitanes. No podem resistir la temptació de copiar-ne alguns: professors Portmann i Sabrazès, de Bordeus; Giraud, Rimbaud i Lamanque, de Montpellier; Soula, Sendrail, Garipuy, Nanta, Buignard i Calvet, de Tolosa de Llenguadoc; els generals Bassères i Roufiaudis i el coronel Bory de la sanitat militar rossellonesa; els doctors perpinyanesos Ducos, Brial, Pousaillé, Surjus, Commeléran, Gadel, Bobo, Grenier, Puig François, Dalard, Puig René, Camo, Duclos, Ribard, Jany, Granal, Tché, Bouzoms, Toubert, Gouzy, Massina, Batlle, Pujol, Terrier, Payri, Pech i Esteve, ultra els membres del comitè Baillat, Baudru, Wittver de Froutinguen, Corp, Bacou, Arnaud, Baux i Dauch; els Drs. P. Valdiguier, Girard i Groc, de Tolosa; els Drs. Hervé, de Les Escaldes; Esteve, de Canet; Grassaud, de St. Pau del Fonollet; Abeilhou, d'Elna; Lacaze, de Bages; Giralt, de St. Llorenç dels Cerdans; Sanyas del Vernet; Nussbaum, de Vinça; Naveau, d'Amèlia; Coll de Carrera, de Bages; Noguès, del Voló; Merliac, de Millàs; Hollande, d'Amèlia; Yeretzián, de Vilallonga de la Salanca; Borda, de Pézilla de la Ribera; Ollivier, del Vernet; Panís, de Banyuls; Bousquet, del Voló; Bassères, de St. Llorenç de la Salanca; Bes, de Port-Vendres; Cauceil, d'Argèles; Baron, de La Presta; Basman, del Voló; Gournet, d'Amèlia; Guiry, de Cànobes; Pujade, d'Amèlia; Ferré, de Vilallonga de la Salanca; Alardó, d'Amèlia; Durand, de

*Publicat a *La Medicina Catalana*, any IV, vol. VII, agost-setembre 1936, núm 35-36. Tot i que el text no és signat, l'autor és —amb tota probabilitat— Leandre Cervera, redactor en cap de la revista.

La Torre de França; Respaut, de Salses; Dupuy, de Guillau; i els farmacèutics Roigt, Massot, Loosdrech, Esteve, Bru i Bassouls, de Perpinyà.

Uns tres-cents companys de la Catalunya estricta, de les illes i del País Valencià es confonien en germanívola barreja entre els rossellonesos i occitans i aplaudien entusiàsticament els bells parlaments de les personalitats representatives que omplien el programa del primer acte del Congrés.

La sessió inaugural

A l'estrada i sota l'estàtua de Francesc Aragó prengueren seient el Prefecte dels Pirineus Orientals, M. François Taviani i, a banda i banda, els Drs. Corachan en qualitat de Conseller de la Generalitat de Catalunya, Baudru en representació de la municipalitat de Perpinyà, Puig i Sureda en qualitat de president del Congrés, Witver de Froutinguen pel seu càrrec de president del Sindicat de Metges del Rosselló, Baillat en funcions de secretari del Comitè organitzador, Salvador Vives, secretari general, Solé i Pla en representació del Parlament de Catalunya, Trias-Pujol per la Facultat de Barcelona, Salvat-Espasa per l'Acadèmia de Medicina de Barcelona i Gallart pel cos facultatiu de l'Hospital de Sant Pau. També ocupaven llocs a la presidència els Drs. Cordoní, Pumarola i Gispert en representació de l'Ajuntament de Barcelona, Mgr. Bernard, bisbe de Perpinyà, Horaci Chauvet de la Colla del Rosselló, Francesc Francís i Carles Grandó de la Mantenedoria dels Jocs Florals, el tinent coronel Rusca, els metges generals Bassères i Rouffiandis, M. Marbotin, president del Tribunal civil, el Dr. Lenoir, cap de

Figura 43.- Joan Puig-Sureda, president del Novè Congrés

clíniques a l'Hospital Militar, els professors Soula, Nanta i Sendrail, de Tolosa, Ismaël Girard, vicepresident del Congrès, Marimon i Cabré pel Sindicat de Metges de Catalunya, M. Despéramons, president de l'Associació de la premsa local i altres.

El Dr. Baudru, en el doble rol de batlle de la vila i de president del comitè organitzador, inicià els discursos amb belles paraules amarades de cordialitat per a donar la benvinguda als col·legues de totes les comarques catalanes i occitanes i fer-los ofrena de l'hospitalitat perpinyanenca. De la seva magnífica oració espigolem aquestes frases d'emoció i de poesia.

«Amics catalans i amics occitans; en el clos d'aquesta vella Casa de la Vila, on a través dels segles foren vetllades i mantingudes les llibertats catalanes, des del cor mateix de la capital del Rosselló el somriure acollidor de la qual ha fet la conquesta dels més morosos, en nom de Perpinyà, jo us dic: Sou a casa vostra.

Jo voldria, caríssims amics, que volguéssiu muntar amb mi al lloc més alt de la nostra altiva Ciutadella, bressol de la nostra història i des d'allà dalt, tots vosaltres, el mateix els que veniu de les vores del Garona, com els de les terres enceses del sol del Llenguadoc, com els de la riallera horta valenciana i els de la somrient i encisadora Catalunya, sadollaríeu els vostres ulls d'una de les visions més belles d'aquest món: la mar blava i nostàlgica, la plana verda de pàmpols, el morat de les Alberes i, a l'horitzó, poderós però ple d'una prodigiosa dolçor, el Canigó, que simbolitza la qualitat primordial de la nostra raça: un orgull, potser excessiu i rude, temperat afortunadament per una bonesa intel·ligent.»

El doctor Witver de Froutinguen, president del Sindicat Mèdic del Pirineus Orientals, explica la intervenció principalíssima que ha tingut la corporació que ell presideix en l'organització d'aquest Congrès i expressa la seva joia davant de l'èxit assolit per l'acte inaugural. Agraeix a tots la col·laboració aportada. Declara l'admiració que sent per les manifestacions esportives de la vida mèdica catalana i remarca el ressò que en el cos mèdic rossellonès ha assolit *La Medicina Catalana*, revista que representa en les nostres terres la tribuna per antonomàsia dels metges pràctics.

«Companys de Catalunya, jo no sé si aquesta recepció podrà ésser tan grandiosa, sumptuosa, brillant, entusiàstica com les organitzades a Barcelona. Tingueu per segur que nosaltres en guardarem un record preciós. Aquestes diades del Congrès de Perpinyà seran veritablement les de la companyonia dels cors.

Era jo molt jovenet quan els meus pares em varen donar permís de pujar al pic de Canigó; em varen donar per guia un pastor

de la comarca conegut per saber camins i caminets de la muntanya. Sortint de pla Guillem, de Boccacers, de la Font de la Perdiu (noms que canten entre els meus records de joventut), a la una del matí vàrem baixar els cims de Cadí quan trencava l'alba. Aleshores, aixecant els ulls, vaig fer aquesta reflexió ximpleta: "quines estrelles més grosses i més estranyes, no les havia mai vistes."

Veure les estel·les de l'alba comporta ésser matiners. Aquestes dues són els Bordons, aquelles més ençà, Les Cabutes, més lluny tenim l'Escorpit, la mare de Déu, i això és... (El pastor de la muntanya sabia els noms de potser cent i més estrelles en l'idioma dels seus pares.) Aviat, xemeneia amunt, vàrem albirar el pic de Canigó, que és l'altar major de la Pàtria Catalana, contemplàrem el Vallespir, les Serres de Catalunya, la plana i la mar del Rosselló. Baixant el pastor de la muntanya, anomenava les flors, em donava lliçó de botànica catalana. Podeu pensar la meva estranyesa i la meva admiració. El ramader del pla Guillem guardava una part de cultura, una part de civilització, una part de les nostres glòries pretèrites.

El pastor és mort i potser els seus fills ni anomenen les flors, ni tan sols contempen les estrelles. Mes nosaltres tenim el deure de donar a la part del camp que ens lliuraren els nostres avantpassats tota la diligència dels nostres esperits i dels nostres cors. Així, fem per estructurar, a base de la nostra comunitat lingüística, una franca i noble col·laboració en profit de la ciència mèdica i, per tant, de la humanitat malalta.

Cal que, tots junts, treballem per tal d'aconseguir que a base de les tasques d'aquest Congrés —d'un Congrés que ve a ésser la festa major de la Medicina Catalana— resti assegurada una permanent col·laboració que faci cada dia més íntima la nostra germanor a través de les muntanyes.»

El Dr. Salvador Vives llegeix després la seva memòria i el programa dels treballs científics que es proposa de realitzar el Congrés. Recorda amb paraules plenes d'emoció els companys que la mort ens ha pres d'ençà del darrer Congrés. Adreça un calorós elogi a la Medicina catalano-occitana i evoca els lligams d'afecte que han unit a través de tots els temps els metges d'una i d'altra banda de les Alberes. Reté, finalment, un merescut homenatge a l'esforç i l'entusiasme dels membres del comitè perpinyanenc que han fet la meravella d'aquest Congrés.

Seguidament, el Dr. Puig-Sureda amb paraula emocionada inicià el discurs presidencial.*

*Vegeu pàgina 472.

En nom del Govern de la Generalitat s'alçà el Dr. Corachan i digué:

«Si alguna vegada m'he adonat de la responsabilitat, és avui, perquè tinc l'honor d'adreçar-vos la paraula com a representant-delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya, precisament a la casa de la Vila de Perpinyà, cap del Rosselló, terra que podem saludar com a part que fou de la Catalunya gran. De la Catalunya natural que parla la mateixa llengua, conjunt de terres des d'Elx a Salses, de la nostra Mediterrània al Cinca, planes, vessants i altres muntanyes que regulen tot un món de diferents climes i diferents produccions. Benaurat país que pot mostrar als altres pobles aquesta unitat tan variada i tan unida.

Si com a conseller del Govern de la Generalitat, la delegació del qual tinc l'alt honor d'ostentar, m'és plaent avui dirigir-vos la paraula, ho és també com a metge amant de la Ciència. Venim ací a servir la Ciència que és universal. La servirem en la nostra llengua o en llengua germana. I jo tinc el ple convenciment que per la valor del contingut científic i humanitari de les nostres comunicacions, ens farem dignes de l'alt instrument mitjançant el qual sonaran en l'aire i prendran matís i forma articulada els pensaments dels homes.

No pretenc cantar una pàtria —continuà dient el Dr. Corachan—; només vull exaltar una llengua comuna que no és patrimoni exclusiu dels valencians, o dels mallorquins, o dels catalans, o dels rossellonesos, sinó que és de tots i de cada un de nosaltres. Llengua rànica entre les llengües llatines, popular pel gran sentit democràtic que dóna fesomia al seu geni, senyora per la gran riquesa de les obres antigues i modernes que l'han escollida com a instrument d'expressió, i, cosa que està per damunt de totes, llengua nostra. Honorem-la nosaltres en aquestes reunions i procurem sempre enaltir-la i prestigiar-la per la consistència i pel valor del nostre treball i del nostre esforç científic.

Figura 44.- Reunió preparatòria del Novè Congrés. D'esquerra a dreta, Leandre Cervera, Jordi Baillat i muller i Joan Puig-Sureda

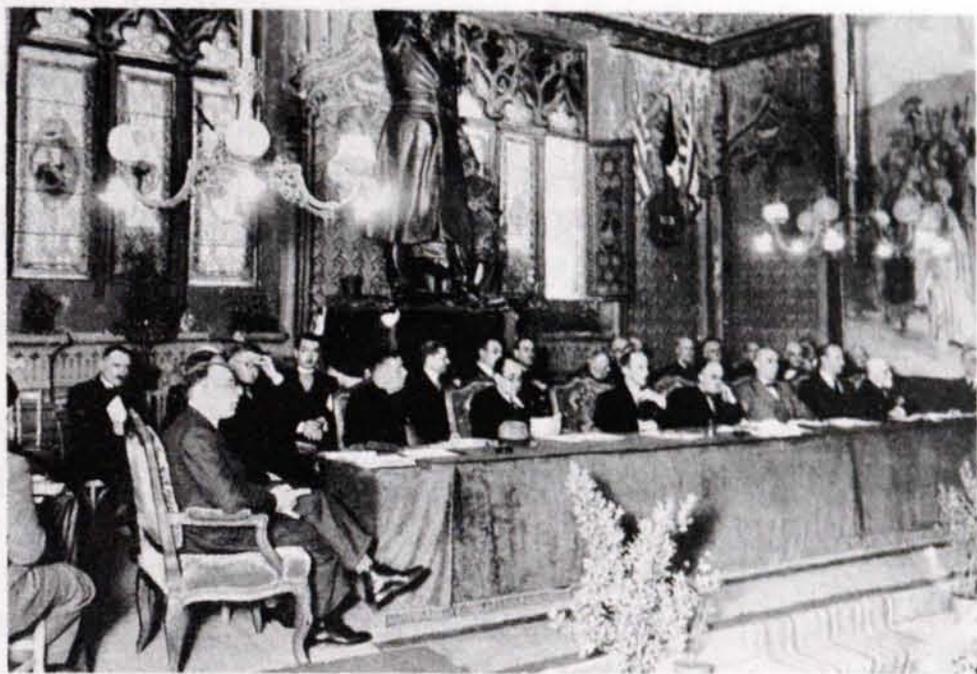

Figura 45. - Sessió inaugural del Novè Congrés a la Sala Aragó de la Casa de la Vila de Perpinyà

Com a representant del meu Govern he de trametre la salutació de la Generalitat als nostres germans occitans. Com a home de Govern, com a metge i com a demòcrata, reto el més alt homenatge a França, aquesta França que és gran per la seva història i que és única pel seu esperit.»

143

El senyor conseller de Sanitat i Assistència Social acabà el seu discurs dient que ha nascut a València, s'incorporà a la lluita per la vida a la Catalunya estricta i que és barceloní de cor i d'adopció, però al mateix temps irreductiblement valencià. I com a tal i com a membre, per tant, de la família occitana, deixeu-me —ha dit— que al tríptic de Bofill i Mates: «València és un perfum, Catalunya una cançó, Mallorca un èxtasi», hi afegeixi com a valencià: «El Rosselló és les tres coses alhora».

Va cloure l'acte el Prefecte dels Pirineus, el qual agrai la presència de les personalitats assistents, i acabà dient que desitjava que aquest Congrés tingués la màxima brillantor que correspon a tan alta missió.

Immediatament després de la clausura de la sessió inaugural començà la discussió de les ponències.

Actes annexos al Congrés

L'atenció del «Rotary Club»

Aixecada la primera sessió científica els congressistes s'han traslladat al magnífic Saló del «Grand Hotel» on el «Rotary Club Perpinyanenc» i el Comitè d'Organització Rossellonès els han ofert un banquet. La taula decorada amb un gust exquisit ha estat servida amb el primor ja habitual de la nostra terra.

Ocupava la presidència el Sr. president del Rotary Club, Sr. Ducup, l'Honorable Sr. conseller Dr. Corachan i Garcia i senyora, la del Dr. Trias Pujol i la senyora de Puig Sureda.

En finalitzar l'acte, transcorregut dintre la més franca companyonia, han fet uns parlaments els Sr. Ducup, Dr. Baillat, Dr. Puig i Sureda, Dr. Trias Pujol i Dr. Corachan, els quals foren ovacionats pels concurrents.

La Cobla «La Principal de La Bisbal» oficial de la Generalitat que es troba a Perpinyà amb motiu del Congrès per tal de donar unes audicions de sardanes, ha executat durant el banquet un enfilall d'aires musicals de la nostra terra, finalitzant amb els himnes francès i català escoltats dempeus per tots els presents.

Excursió a Port-Vendres

El dia 25, els congressistes es traslladaren a Port-Vendres, on tingué lloc un banquet i després visitaren Banyuls; la Municipalitat i Sindicat d'Iniciatives de Banyuls feren una magnífica recepció als expedicionaris.

Cap a Prada, Mont-Lluís i Font-Romeu

144

El dia 26 de juny sortiren de la plaça Aragó, en tres autocars els assistents al IXè Congrès de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, per dirigir-se a Prada i d'allí al Balneari de Thues-les-Bains, situat a una alçària de 750 metres i amb aigües sulfuroses i alcalines.

Els congressistes visitaren l'establiment, en tots els seus aspectes i admiraren la magnífica instal·lació de piscines i cambres de bany amb les modalitats líquides i a base de vapor; el director és el Dr. Carbonell. Els excursionistes seguiren cap a Mont-Lluís i fins a Font-Romeu, on visitaren l'Establiment d'Helioteràpia de la Federació de Pupils de l'Escola Pública, situat a uns 1.800 metres.

El Dr. Baudru, president del Comitè local de Perpinyà, presentà el Dr. Capelle, metge director de la dita institució, el qual demostrà pràcticament el resultat positiu de tan magnífica obra.

A continuació parlà el Sr. Allard, president del Sindicat d'Iniciativa de Font Romeu. Seguidament fou servit un vi d'honor.

Els excursionistes visitaren, després, el Home Catalan, magnífic institut de cultura física per a infants que dirigeix el Dr. Brizard.

A dos quarts de dues els congressistes arribaren al Sanatori de Les Escaldes, on foren rebuts pel Dr. Hervé en la Sala d'Actes del Sanatori.

Ocupaven la presidència juntament amb els Dr. Hervé, el Dr. Corachan, conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, el Dr. Puig-Sureda president del Congrès, el Dr. Juhil i el Prof. Portmann de Bordeus, senador de la Gironde.

El Dr. Hervé donà la benvinguda als visitants i a continuació llegí un treball sobre «La Tuberculosi i els diversos sistemes curatius». Després es féu la visita al Sanatori.

A les tres de la tarda tingué lloc un banquet a una de les dependències del Sanatori. Acabat el qual, el Dr. Baudru féu un petit parlament, i concedí la paraula al Dr. Corachan, el qual digué que per obligacions del càrrec que ocupava es veia en la necessitat d'acomiar-se fent avinent, però, que la Generalitat de Catalunya continuava en esperit en el Congrés.

Parlà després el Prof. Portmann; digué que considerava que l'haver vingut allí per a ell era anar a Catalunya, perquè Catalunya és sols una i que el Pirineu mai no significaria res pel fet que aquestes separacions d'un caire convencional no tenen cap força davant d'unes manifestacions tan vives com el mateix sentiment, la mateixa història, i el que és més, la mateixa parla. Digué que fou a la Cerdanya on el gran Macià trobà acolliment, perquè des d'allí comencés a treballar i a gestar la nova concepció política que cristallitzà amb l'Estatut de Catalunya. Acabà enmig d'una formidable ovació.

Seguidament el Dr. Puig i Sureda pronuncià breus però eloqüents paraules, i el Dr. Sambola, president accidental del Sindicat de Metges de Catalunya, entonà un cant a la fraternitat dels germans de totes les terres catalanes.

El Dr. Hervé, com a president de la Federació de Sindicats de Metges dels Pirineus Orientals, clogué l'acte amb escaients paraules.

L'excursió als Banys d'Amèlia

El dia 27 els congressistes es traslladaren en autocars al Vallespir. Visiten el Voló, a l'Estació Termal del qual hi hagué una recepció pel Dr. Bobo, Ceret, Amèlie-les-Bains, on hi hagué un banquet a les Termes Pujades i després els dansaires de Banys d'Amèlia feren una exhibició de danses locals. Es visità també Arles del Tech, Prats de Molló i es féu una visita a l'Establiment Termal de la Presta.

Al Vernet de Sant Miquel de Cuixà

El dia 28 els congressistes visitaren l'antic Monestir de Sant Miquel de Cuixà.

Acabada la visita, sortiren cap als Banys del Vernet. Després d'ésser amablement rebuts pel Director Dr. Jacques Ollivier, la seva gentil muller i personal de la casa i de fer-se la corresponent visita, tingué lloc un banquet que es celebrà en el parc del balneari.

Presidí el banquet el Dr. Sanyas, alcalde de Vernet-les-Bains, acompanyat de personalitats destacades del Congrés.

A les acaballes, el Dr. Sanyas recordà els lligams cordials que han existit entre els catalans de banda i banda del Pirineu i digué que entre Cata-

lunya i el Rosselló no hi haurà mai Pirineus, «ja que tots som uns». Acabà amb un visca a la Catalunya immortal.

A continuació parlà el Dr. Salvador Vives, el qual en nom del Comitè del Congrés regracià les paraules del Dr. Sanyas.

Seguidament el poeta majoral Carles Grandó llegí unes quartilles referents a l'obra que signifiquen aquests Congressos, els quals serveixen perquè els pobles germans s'estimin i es comprenguin.

Sessió d'homenatge a Ramon Turró

El dia 27 a la tarda tingué lloc la sessió d'homenatge al Dr. Ramon Turró, el gran biòleg català.

El Dr. Leandre Cervera, com a President de la Societat de Biologia, organitzadora de l'acte, digué:

«Una de les finalitats que persegueix l'Associació general de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana és contribuir a la valorització de l'obra científica dels grans homes que Catalunya ha donat als camps de la Medicina i la Biologia.

Així en el nostre darrer Congrés fou aprofitada la solemnitat d'un dels seus actes per a retre un homenatge a la memòria d'aquell gran anatòmic i cirurgià que fou Antoni Gimbernat.

Així mateix en el Congrés que estem celebrant aquests dies s'ha volgut dedicar un tribut solemniat al que fou creador de l'escola de biòlegs catalans i mestre directe de molts dels que som avui ací. Ja us haureu adonat que em refereixo al Dr. Turró.

Ara fa dos anys, fou la Societat de Cirurgia de Catalunya l'encarregada d'organitzar la tasca, i certament un èxit magnífic assistí els propòsits dels organitzadors, car no fou pretext per a motivar un d'aquells esplais verbalístics que acostumen a produir-se entorn d'un nom agafat com excusa per a lluïment personal d'uns oradors més o menys dotats, sinó que constituí una bella avinentesa per a suscitar esplèndides aportacions a la bibliografia corresponent a l'obra de l'home i a les essències de la personalitat homenatjada.

Enguany ha correspost a la Societat de Biologia de Barcelona l'honor d'organitzar l'homenatge a Ramon Turró, i a mi, en qualitat de president, la missió de dur ací la veu dels deixebles i dels continuadors d'aquelles tasques que ell presidí i endegà amb el seu gran poder d'aglutinació, barreja magnífica de mestratge i de paternalitat.

La Societat de Biologia de Barcelona ha acceptat amb goig l'oferta gentil que li ha adreçat l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana de participar a les activitats d'aquest IX

Congrés, per dues circumstàncies particularment grates i igualment simpàtiques a tots els membres que la integrem. La primera és poder objectivar d'una manera activa la comunitat d'ideologia patriòtica que anima les dues entitats nostrades; la segona és el plaer de contribuir, bo i glorificant el més estimat dels seus homes, a establir un costum, que esdevindrà un nou motiu d'interès en les nostres assemblees bianuals: l'exaltació de les nostres figures més rellevants i fer convergir a elles el màxim de mirades des de tots els miradors del món civilitzat.

Aquesta particular manera de considerar la qüestió ha motivat la forma peculiar de l'homenatge que, més que celebrar, cloem avui en aquesta sala tan propícia a les exaltacions històriques.

L'homenatge a Ramon Turró s'ha produït, pràcticament, sense interrupció des que fou feta la primera escampadissa d'aquells fulls volants en els quals hom convidava els intel·lectuals de tot el món a participar al Concurs de treballs dedicats a l'estudi crític de l'obra turroniana. Universitats i Escoles, Centres d'investigació i seminaris, Acadèmies i Ateneus de tot el món fixaren aleshores en llurs taulells d'advertiments i ordenacions l'anunci d'una invitació a interessar-se per un gran home de ciència català. D'aleshores ençà, han estat nombroses les demandes de dades sobre treballs i fetes turronianes que de les més llunyanes terres han anat rebent-se als fogars culturals barcelonins més associats per la història a la figura de Turró.

I, finalment, una bella aportació de textos originals d'aspirants al premi han estat la prova més palesa de l'interès suscitat per aquella convocatòria.

L'homenatge a Turró l'han retut un dia i un altre dia aquest estol de treballadors comentaristes concursants mentre han confeccionat

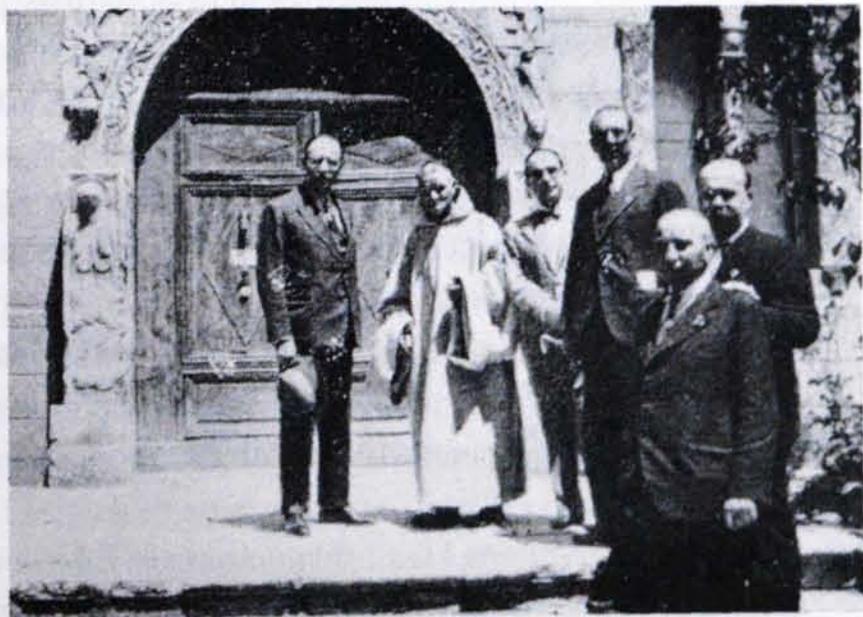

Figura 46.- Visita dels congressistes a Sant Miquel de Cuixà

el text de contribució al certamen. L'homenatge a Turró l'han fet també els que han contribuït a fornir als concursants aquelles dades precises perquè la veracitat dels conceptes i la bibliografia recolzadora fossin de la més recomanable qualitat.

I avui, en cloure aquest període d'activitats amb l'atorgació dels premis als triomfadors, sentim el goig d'haver contribuït a procurar amb les excel·lències dels treballs premiats un nou i ben sòlid element de suport a la perpetuació del nom i a la glòria de Turró.

La temença d'ésser traïts pel gran afecte que sentim per Turró els que passem la quarantena i devem la nostra formació científica al seu alt mestratge, ens havia frenat moltes vegades els desigs de proclamar la seva alta jerarquia. Però tanmateix ara ens ha estat fornida una prova ben palesa de com havia estat excessiu el nostre encongiment i la nostra prudència.

Treballs vinguts de França, Alemanya, de terres d'Amèrica i treballs de procedència catalana, ens diuen ben clarament la universalització assolida per les idees de Turró en els camps diversos on esmerçà les seves possibilitats de recercador.

Són ben vives a la memòria de tots aquelles famoses crítiques elogioses que Unamuno, Nicolai i tants d'altres grans prestigis de l'assaig i de la ciència han dedicat a Turró, però, amb tot, hem volgut cercar en l'avinentsa d'una efemèride particularment remarkable, el 25è aniversari de la primera edició d'*Origen del Coneixement* per a convèncer-nos de la perdurabilitat d'aquelles doctrines i d'aquelles idees que, sentides directament de la boca del mestre, ens havien fet sentir l'esgarrifança que produeix la presència de la cosa genial.

I bé, l'èxit del concurs de treballs de comentari a l'obra de Turró, convocat en l'ocasió d'aquest 25è aniversari, ens ha permès de constatar que la ideologia turroniana es serva fresca i ufanosa com en aquell temps reculats en què, dictada pel Mestre, ens embadalia com si respongessin a una mena de suggestió.

Les descobertes de Turró al camp de la bacteriologia hauran estat superades, però la seva obra de precursor genial, primerament tan combatuda, és avui revaloritzada en allò que significa dins de l'evolució progressiva una empenta propulsora. Es més, quan ja Turró no compta en el món dels vius, alguns dels seus grans detractors —i no sé estar-me de citar Besredka— proclamen la qualitat excel·lent de troballes turronianes que en vida es resistien a acceptar-li; per exemple, les que permeteren forjar el concepte meravellós de la immunitat local.

Les suggerències i les afirmacions de Turró en el camp de la Filosofia hauran de trobar avui de part dels filòsofs les mateixes resistèn-

cies que s'oposaren, de bell antuvi, al seu pas. El filòsof, a mesura que el biòleg experimentalista i el matemàtic li van prenent els temes que creia d'exclusiva propietat, i va buidant-se-li, per tant, el calaix de les seves possibilitats especulatives, es torna més i més gelós, més i més agressiu. Així no ha de sorprendre ningú el fet que sigui precisament del camp de la Filosofia que surtin les màximes agressions contra Turró, home de laboratori que s'atreveix a saltar, armat de l'utilatge de biòleg, als dominis que el filòsof creu infressables per als que no s'han format en les seves disciplines. Però, tanmateix fa bo de veure que la doctrina turròniana sobre l'origen del Coneixement segueix fent adeptes de qualitat i motiva comentaris com els que han estat aportats al Concurs obert per la Societat de Biologia de Barcelona.

La tasca seleccionadora que la Societat de Biologia ha confiat a un Comitè format pels ex-presidents i pels membres de la Junta actual, ha estat difícil, donada la qualitat dels treballs concursants.

Cap dels treballs ha excel·lit damunt dels altres en una forma prou destacada per a permetre l'atorgació del premi d'una manera integral. Això ha motivat que prevalgués el criteri de dividir-lo de manera que les diverses modalitats biogràfica, immunològica i filosòfica quedessin adequadament honorades en el veredict.

149

Així per unanimitat ha estat acordada la següent

Distribució de premis

1. L'atorgació d'un premi de 1.000 pessetes al Dr. Antoni Cardoner, pel treball: "Estudi crític de l'obra científica de Ramon Turró".
2. L'atorgació d'un premi de 333 pessetes al Dr. J. Y. Pissarewsky, de París, pel treball: "Notice sur le génial immunologiste catalan Ramon Turró".
3. L'atorgació d'un premi de 333 pessetes al Dr. Ronge de Paderborn (Alemanya), pel seu treball: "Versuch einer Kritik des Werkes von Turró. Die Quellen der Erkenntnis".
4. L'atorgació d'un premi de 333 pessetes al Dr. Manuel Rosés, de Buenos Aires, pel seu treball: "Ramón Turró i 'Los Orígenes del Conocimiento'."

En fer públic d'un manera solemnia aquestes conclusions, en nom dels companys del Comitè qualificador i en nom de la Societat de Biologia de Barcelona, prego al Sr. president del IX Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana que vulgui acceptar de les meves mans i posar-les a les dels guanyadors, aquestes pliques que contenen la materialitat dels premis.

Per acabar, senyores i senyors, us faig ofrena de la meva gratitud per la gentilesa d'haver volgut donar amb la vostra presència i la vostra atenció el gran to que ha tingut aquest acte d'homenatge al gran biòleg català.»

El Dr. Antoni Cardoner, entre els aplaudiments del públic, passà seguidament a recollir el premi. El Dr. J. Y. Pissarewsky, impossibilitat d'arribar a temps a l'acte, trameté un telegrama anunciant des de París que l'endemà aniria a Perpinyà per tal de rebre'l personalment.

Efectivament, l'endemà el Dr. Pissarewsky arribava al Rosselló i compartia amb els metges catalans i occitans les últimes hores del IX Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

Assemblea de l'Associació de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana

Presidí el Dr. Puig-Sureda i actuà de secretari el Dr. Vives.

El Dr. Vives llegí l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada. El Dr. Calicó presentà l'estat de comptes, que fou igualment aprovat.

El Dr. Llorenç Rubió, delegat de l'Ajuntament de València i dels col·legues del País Valencià s'alçà per a fer una bella exposició dels motius que l'abonen per a demanar a l'Assemblea que el pròxim Congrés es celebri a la ciutat del Túria.

València —digué— és la germana petita de la seriosa Catalunya i viu freturosa del vostre amor i de les vostres atencions. És la petita mimada que vol, insadollable, que la mimin i l'acaronin. Si ara, després de l'èxit d'aquest Congrés que estem celebrant, us recordeu de València haureu donat prova de com són sinceres les protestes d'afecte que, de tant en tant, li arriben de vosaltres.

A València, en 1938, hi haurà grans festes. Doncs, bé, donem-nos el goig els metges valencians de rebre a casa nostra els companys germans de llengua i d'esperit.

Les paraules del Dr. Rubió foren acollides amb una gran ovació dempeus.

Unànimement fou pres l'acord d'acceptar aquesta vibrant i gentil invitació. El X Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana es celebrarà, doncs, en 1938 a la ciutat de València.

Es passà a nomenar la nova Junta, la qual quedà formada així:

President: Manuel Corachan.

Secretari: Salvador Vives.

Vicepresident 1r: Ismaël Girard (Tolosa).

Vicepresident 2n: Emili Darder (Palma de Mallorca).

Figura 47.- Ramon Turró i Darder (1854–1926) fou homenatjat pel Novè Congrés, en ocasió del desè aniversari de la seva mort

Vicesecretari: Alfons Trias Maxencs.

Comptador: Ramon Torres Carreres.

Tresorer: Josep Calicó.

Vocals: 1r: Jordi Baillat. 2n: B. Oliver Bodés. 3r: Josep Moll Gimferrer. 4rt: Llorenç Rubio Huertas.

Adjunts: Antoni Artal i Valls, Tarragona; Antoni Pujades i Fabregat, Lleida; A. Riera i Pau, Girona; Angel Sánchez Gozalbo, Castelló de la Plana.

Seguidament, després de la natural explanació de precís i preguntes s'alçà la sessió.

Sessió de clausura

En una de les Sales del Casino del Vernet, tingué lloc la sessió de clausura del IX Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana. Presidia el Dr. Puig i Sais, president del VIIIè Congrés, acompanyat del Dr. Witver de Froutinguen, president del Sindicat Medical dels Pirineus Orientals, i vicepresident del Comité de Perpinyà i actua de secretari el Dr. Salvador Vives.

El Dr. Salvador Vives donà compte del motiu perquè el Dr. Puig-Sureda li hagué de conferir la seva representació, degut a la necessitat ineludible

d'haver de marxar per assumptes urgents. A continuació excusa l'absència del Prof. Lamarque, i del Prof. Soula, representants del Llenguadoc Occidental, la del Prof. Portmann, representant de la Gasconya, la del Prof. Castaigne, de l'Alberny, la del Dr. Rubio, representant del País Valencià, i la del Dr. Gispert representant de l'Ajuntament de Barcelona.

Elogià l'actuació del Comitè de Perpinyà i regracià totes les atencions rebudes i les facilitats trobades, les quals condensa l'orador en quatre persones: els Drs. Boudru, Witver, Baillat i Arnaud.

Recordà com la cultura de Catalunya i Rosselló, ja en temps de l'Edat Mitjana era un model, car es retia culte a la bellesa i a la independència de l'esperit, que tendien cap al lliure pensament.

Seguidament donà lectura a les adhesions rebudes.

Acabà dient que feia vots perquè aquest Congrés que començà sota el signe de l'amistat catalano-occitana, acabi sota el signe de germanor catalano-occitana.

A continuació el Dr. Baillat en nom del Rosselló, manifestà l'agraïment a tots els germans vinguts d'altres terres els quals com ja han vist han estat rebuts amb tota cordialitat. Recordà al Dr. Puig-Sureda, en aquells moments no present, el gran mestre, que és un gran cirurgià, i a la vegada tot cor. Ha acabat amb un visca a la Catalunya única.

Seguidament el Dr. Leandre Cervera féu història dient que en l'any 1913 semblava irrealitzable la celebració d'un Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana i que avui al peu del Canigó es celebrava el IX, contràriament al pronòstic dels que havien qualificat d'utopia el projecte. Féu vots perquè el proper Congrés, celebrador a València tingui l'èxit que ha tingut aquest.

El Dr. Witver de Froutinguen pronuncià en breus paraules el que significava el resultat d'aquest Congrés, en què ha posat de relleu l'obra que realitzen els companys de la Catalunya estricta, cosa demostrada per les ponències presentades. D'aquí el suport que daran a la revista *La Medicina Catalana*, i ha parlat del què significa per a tots Perpinyà i Barcelona, i finalitzà dient que si al Rosselló la llengua catalana l'han deixada adormir, farien com aquell rat penat de la poesia que ja vindria el moment que deixondirà.

El Dr. Vila Abadal parlà com a simple congressista, felicitant al Comitè per l'organització l'èxit d'aquest IX Congrés.

Clogué l'acte el Dr. Boudru, President del Comitè de Perpinyà, i representant de la Municipalitat de Perpinyà, dient en breus paraules que aquest Congrés ha servit per fer una amistat indisoluble. Acabà amb un visca a Catalunya i el Rosselló.